

מ"ת 25166/07/15 - עופר בודהנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל(עציר) ואח'
כב' הש' הימן
המבקש
עופר בודהנה (משיב 12)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

פסקי דין פלייליים

החלטת

הבקע

לפי בקשה לעיון חוזר שהגיש המבקש המצוי במעצר עד תום הליכים.

נגד המבקש נדון 17 נאשמים הוגש כתב אישום במסגרת פרשה המכונה "פרשה 512". בצמוד לכתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום הליכים. בעקבות הבקשה חלק מן הנאשמים נעצר וחלק שוחרר בתנאים מסוימים, לרבות במעצר בפקוח אלקטרוני.

בקשר לכתב האישום והבקשה למעצר, כאמור, התקיימו הליכים רבים וניתנו החלטות רבות בבקשות שעיקרן הוא עיון חוזר בתנאי השחרור והמעצר.

באשר לעובדות כתב האישום הרי מצאתי להביא תיאור כפי שפורטו בבש"פ 6197/16 בענינים של העובדות כפי שפורטו כאמור:
"על פי האמור בכתב האישום, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום הנאשמים בפרשה ומעורבים נוספים פעלו במסגרת של "ארגון פשיעה", כהגדרתו בחוק (להלן: "הארגון"). עוד על פי כתב האישום, בין הארגון לבין זאב רוזנשטיין, שהיה באותו זמן מחוץ לכלא (ובינתיים נשפט ונעצר (להלן: "רוזנשטיין")) - פרץ סכסוך.

על פי האמור באישום הרביעי, על רקע הסכסוך הנ"ל, ולאחר כישלון ניסיון החיסול של רוזנשטיין (שהוא מושא האישום השלישי, אשר לא יוחס למבקש) -הארגון וחבריו המשיכו באיסוף מידע אודות תנועותיו ושורת יומיו של רוזנשטיין, זאת, על פי הנטען, בהנחייתו של הנאשם 1, וכדי למצוא שעת כושר נוספת בה יוכלו להביא למותו של רוזנשטיין.

על פי האישום הרביעי, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה - בין התאריכים 17.11.2003 - 19.11.2003, הנאשמים 1, 2, 4 ושני עדי מדינה: א.ג ו-י.א. נודעו וקשרו וקשר לגרום למותו של רוזנשטיין. על פי הנטען באישום הרביעי בשלב מסוים חבר אליהם גם הנאשם 3, ויחד הם תכננו לגרום למותו של רוזנשטיין במשרד להמרת מטבע, אותו הוא נהג לפקוד באופן קבוע (להלן בהתאמה: "הכנית החיסול" ו-"הצ'יינג"). בהמשך, על פי סעיף 5 לאישום הרביעי, הנאשמים 9-14, שכבדלם המבקש, קשרו קשר יחד עם עדי המדינה ש.כ ו-ה.צ, עד דעת הנאשם 1, להוציא לפועל את תכנית החיסול, וזאת באמצעות מטען חבלה רב עצמה (להלן: המטען), שינוח על גג הצ'יינג'.

בסעיף 6 לאישום הרביעי נטען עוד כי בתאריך 20.11.2003, בשעות הערב, בהמשך להוראותיו של הנאשם 1 - נסע ש.כ, בלוויית המבקש ונאשמים 13 ו-14, לביתו של ה.צ כדי לשוחח עמו אודות המטען שהוא התבקש להכין, שנועד לשמש, על פי הנטען, להמתחתו של רוזנשטיין.

עוד נטען כי כחודש עובר לתאריך 11.12.2003 - במסגרת הקשר ולשם קידומו - פנה ש.כ לנאשם 9 בידיעותיו של הנאשם 1 ובשליחותו, ובקש לקבל ממנו שלט להפעלת המטען שנועד לשמש להמתת רוזנשטיין. בהמשך לכך נטען כי ש.כ והנאשם 9 נודעו עם ה.צ לצורך הכנת המטען. עוד על פי האישום הרביעי, למחרת הפגישו, על פי בקשתו של ה.צ וכפי שסוכם מבעוד מועד בינו לבין ש.כ והנאשם 9, ועל דעתו של הנאשם 1, הונה סמוך לביתו של ה.צ תיק שהכיל, על פי הנטען, אמצעי לחימה שנועדו להרכבת המטען, לאחר קבלת התיק הנ"ל נטען כי ה.צ הכין את המטען, והכניס אותו לקופסת קרסון. בסיום הרכבת המטען - הנאשמים 10 ו-11, ששהו בביתו של ה.צ קיבלו את המטען מה.צ, ועל פי הנטען בסעיף 11 לאישום הרביעי - בשלב מסוים הם העבירו את המטען לדיד של הנאשם 13, שהגיע לאסוף אותו בשליחותו של ש.כ.

בנוסף לאמור נטען עוד כי במועד שאינו ידוע למאשימה עובר לתאריך 11.12.2003, במסגרת תכנית החיסול ועל דעת נאשם 1, המטען הונה על גג הצ'יינג', בידי המבקש ואדם נוסף בשם שלומי וזאנה (שכין לבן מצא את מותו) (להלן: וזאנה), ובסיועו של עד המדינה ש.כ, במטרה לגרום למותו של רוזנשטיין. כמו כן, נטען כי כשבוועיים לאחר מכן - ש.כ יצר קשר עם ה.צ ונטען כי המטען אינו תקין, והשניים סימנו כי המטען יוחזר לה.צ כדי שהוא יוכל לבדוק אותו ולתקנו במידת הצורך. המטען הוחזר לה.צ, אשר תיקן אותו (להלן: המטען המתוקן).

על פי סעיף 14 לאישום הרביעי נטען כי, בהמשך לאמור לעיל - ש.ה תקשר לה.צ ומסר לו כי יגיע אדם לאסוף את המטען המתוקן, וסמוך לאחר מכן הגיע הנאשם 13 לביתו של ה.צ כשהוא רכוב על אופנוע. לאחר שהמטען המתוקן נמסר לנאשם 13 על ידי ה.צ או בנו, א.צ, ובנוכחות אנשים נוספים - נטען כי נאשם 13 עזב את ביתו של ה.צ.

על האישום הרביעי, המטען המתוקן הונה על גג הצ'יינג' על ידי המבקש וזאנה, בסיועו של ש.כ ועל דעת הנאשם 1 - במועד שאינו ידוע למאשימה עובר לתאריך 11.12.2003.

על לפי סעיף 16 לאישום הרביעי, במהלך מספר ימים עובר לתאריך 11.12.2003 קיומו ש.כ, וזאנה, המבקש ונאשמים 13-14 תצפיתו לעבר הצ'יינג' בהמתנה להנעתו של רוזנשטיין, כדי להמיתו על ידי הפעלת המטען המתוקן. עוד על פי האישום הרביעי, בתאריך 11.12.2003 בשעה 12:30, לכך הריע רוזנשטיין לצ'יינג' כשהוא מלווה במאבטחיו, כאשר באותה העת נטען כי הנאשם 13 תיפגש לעבר הצ'יינג', בעוד שזאנה שהה בקרבת מקום כשהשלט למטען המתוקן בידיו. על פי הנטען בסעיף 16.ד. לאישום הרביעי, עם יציאתו של רוזנשטיין מהצ'יינג' הודיע על כך

הנאשם 13 וזאנה, והאחרון לחץ על השלט - והפעיל את המטען המתוקן.

כפי הנטען בכתב האישום, כתוצאה מהפעלת המטען המתוקן, אירע פיצוץ רב עוצמה בצ'יינג', שגרם למותם של: נפתלי מגד ז"ל, רחמים צריה ז"ל ומשה מזרחי ז"ל, וכן לפציעתם של 51 אזרחים נוספים, בהם רוזנשטיין, מאבטחיו, ועוברי אורח.

בני האמור באישום הרביעי יוחסו למבקש עבירות של: רצח (לפי סעיף 300א(2)ג(2)א(2) לחוק העונשין)התשל"-1977 (להלן: "חוק העונשין") (שלוש עבירות); חבלה בכוונה מחמירהבמסגרת ארגון פשיעה (עבירה לפי סעיף 329א(3) לחוק העונשין, יחד עם סעיף 3 לחוק)(שלוש עבירות); פציעה בסיביות מחמורות במסגרת ארגון פשיעה (עבירה לפי סעיף 334 + 335א(2) לחוק העונשין, יחד עם סעיף 3 לחוק) (ריבוי עבירות); גרימת חבלה של ממש במסגרת ארגון פשיעה (עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין) וכן סעיף 3 לחוק) (ריבוי עבירות), וקישרתו של ביוצו פשע במסגרת ארגון פשיעה (עבירה לפי סעיף 449א(ח) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק))."

ראוי לצין ולהדגיש כי משטפו של המבקש והנאשמים האחרים בכתב האישום החל זה מכבר ולמעשה מצוי בעיצומו, על פי תכנית שמיעת המשפט.

טיעוני המבקש

בא המבקש הגיש טיעונים מפורטים בכתב, המשתרעים על פני 27 עמודים שאינם כוללים נספחים רבים. בדיון שהתקיים ביום 13.2.18 השלים טיעוניו כפי המפורט בפרוטוקול הדיון. מעיון בטיעוניו בא כוח המבקש עולה כי מבוססים הם על מספר אדנים: חלף הזמן מאז החלטת המעצר המקורית שניתנה על ידי כב' השופט ב' שניא, קיומן עובדות חדשות אשר בעיקרן הוא כרסום ראייתי לנוכח עדותו של עד המדינה ש.כ. וכן היתר בשל מתימנותו הנמוכה, כרסום ראייתי שמקורו במסורתו בין עדויות עדי המדינה אשר הנידו זה מכבר בתיק העיקרי, התפוגגות החשש לשיבוש הליכי משפט לאחר שעד המדינה ש.כ. העיד ואפליה בין המבקש לבין אחרים באותה פרשה אשר שוחררו למרות הראיות הקיימות נגדם ומעמדם הבכיר בארגון הנטען ומסוכנותם לעומת המבקש. עוד נטען כי מעצרו של המבקש וטלטולו ממקום המעצר לבית המשפט גורם לו עינוי דין קשה.

מתוך הנטען מפי בא כוח הנאשם ומתוך טיעוניו בעל פה במהלך הדיון, נראה כי עיקר טיעוניו לשחרור המבקש משען על כרסום ראייתי שבא בעקבות עדויות עדי המדינה ובמיוחד עד המדינה ש.כ. אשר לשיטת בא כוח המבקש, מתיימנותו נמוכה ביותר.

טיעוני המשיבה

בטיעונים בכתב כמו גם בהשלמת הטיעונים בעל פה במהלך הדיון, נטען כי יש לדחות מכל וכל את טיעוניו של בא כוח המבקש. בתמצית ייאמר כי לטעמה של המשיבה, אין ממש בטיעונים אלה. עיקר הציחיים מופנים לטענתו בדבר הכרסום הראייתי. זאת כוח המשיבה הפנתה תשובות הdlb, להלכה לפיה בהלך זה על שני חוזר, אשר בו נטען באשר לראיות שפשטעו והוגשו לפני המותב בתיק העיקרי, יש להנהג זהירות רבה וכי רק במקרים שבחם "העקירה התהככה על פיה", מבחינת התשתית הראייתית שבאה לפני בית המשפט לעומתו זו אשר נעמדה לפני המותב אשר דן בבקשה למעצר עד תום הליכים, יש ובית המשפט יקבע כי יש להורות על שחרור המבקש. באשר לחשש לשיבוש הליכי המשפט נוכח העובדה כי עד המדינה ש.כ. העיד זה מכבר, וכי עדי המדינה האחרים אינם קשורים למבקש, טענה המשיבה כי אין לבחון העדויות בנפרד וכי יש לבחון העדויות באופן מכלל. לפי הטענה, מכלול עדויות עדי המדינה יוצר מסכת ראייתית אחת לרבנטית נגד המבקש.

באשר לטיעונים האחרים של בא כוח המבקש טוענת המשיבה כי עדותו של עד המבקש טוענת המשיבה כי עדותו של עד המדינה ש.כ הייתה מהימנה ביותר וכי לא חל כל כרסום בה. כמו כן, נטען כי אין ממש בטענה שעדי המדינה סתרו אחד את השני. באשר לטענה בדבר עינוי דין שגרם למבקש משום הבאתו ממקום מעצרו בדרום הארץ לבית המשפט בחל איבכי, הרי שבעניין זה, על המבקש לפנות לשב"ס ההלך מתאים ולא לפנות לבית משפט זה.

דון ובכרעה

בפתח הדברים אני קובע כי אין בטיעוניו בא כוח המבקש לבסס שחרורו של המבקש משום שישו ניסבות עליו מצא להצביע.

עון בקשתו המפורטת ורבת העומדים והספקיים של בא כוח המבקש, מלה כי עיקר טיעוניו מבוסס על כרסום ראייתי. טוען בא כוח המבקש כי חל כרסום ראייתי העולה והמכון לעדותו פחותת המהימנות של עד המדינה ש.כ. ובין אם משום ההשוואה בינה לבין עדויות עדי המדינה האחרים. עיניתי עיון היטב בטיעוניו הארוכים של בא כוח המבקש אשר הקדיש לנושא זה 16 עמודים כמו גם 47 סעיפים. מדובר למעשה בסיכומים בכתב של מסכת הראיות שמקומם למעשה בסופו של ההליך המשפטי. בא כוח המבקש עורך השוואה מדוקדקת של כל תו ותו בעדויות שבאו לפני בית המשפט במיוחד פורש ניתוח "כירורגי" של הראיות בהשוואה לעדותו של עד המדינה ש.כ.

מעבר לעיון בכתב טענותיו של בא כוח המבקש, ובטרם מתן החלטתי זו, עיניתי עיון היטב בפרוטוקול המשפט ובקטעים הרלבנטיים לעדותו של עד המדינה. מטעמיים ברורים איני מוצא לחלוק ציונים ובוודאי לא ליתן הערכות לעדותו של ענין זה מסור, לדעתי, למותב הדיוני אשר יעשה זאת בעת המתאימה. כל מצאתי לקבוע הוא שלא חל כל מהפך ראייתי המצריך התערבות בהחלטתי כאן. יתירה מזו, לא מצאתי כי ראוי להתייחס לראיות ולעדויות תוך ניתוחן.

גם באשר להשוואה בין עדויות עדי המדינה אשר לטעמו של בא כוח המבקש סתרו זה את זה, גם בכך לא מצאתי להרבות הדיבור. אומר אך זאת, ככל שבחנתי הראיות בחינתי העלתה שאין בסיס לטענות בא כוח המבקש. ושוב אחזור על הברור ידוע - המותב הדיוני אשר מן הסתם יושב על מדוכות הראיות בתיק זה , הוא אשר יקבע באשר לתשתית הראייתית שבאה לפניו. יותר מכך לא מצאתי להוסיף או לקבוע.

בעניין עדותו של עד המדינה, אשר סעיפים רבים מתוך טיעוניו בא המבקש מתייחסים אליי, מצאתי להתייחס ויש לה בקצרה לטענות בא כוח המבקש באשר לעדות עד המדינה בקשר למשאית. בא כוח המבקש מבקש ללמוד מתוך פנייתו של עד המדינה לבא כוח המשיבה, בה העביר פרטיו של הנהג וכן בעלי המשאית ששימשו את העסק ואשר במהלך חקירתו הנגדית נשאל רבות אודות משאית זו. בעניין זה, לפני מספר שבועות התקיים דיון בבקשה שהגיש בא כוח המבקש לעיון בחומר חקירה (בש"ח 11-17-7962) בה בקש כי יועצרו לו תוצרי השלמת החקירה בעקבות פניית עד המדינה לבא כוח המשיבה. בהחלטתי מיום 12.12.17

הדיתי בקשתו לפי שהחומר המבוקש אינו מצוי ברשות המשיבה. בבקשה שלפני בא המבקש לעשות שימוש נוסף באותו עניין וזו הפעם על מנת לתקוף מהימנותו של עד המדינה. איני מוצא שיש בעניין זה בסיס לטענותיו של בא כוח המבקש. תע סיים עד המדינה עדותו איני מוצא בעת בכך שעמד כדי לאמת עדותו בבית המשפט, לאחר שחקר רבות בחקירה נגדית אודות המשאית.

באשר לטענות בדבר אי ההחשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים לאחר שעדי המדינה הרלבנטיים, לשיטת בא כוח המבקש העניד זה מכבר. בעניין זה, מצאתי לציון כי נושא זה עולה מדי עת בדיונים השונים בבקשות לעיונים חוזרים בתיק זה. תשובות נציגי המשיבה פשוטה היא בתכלית, אין בעובדה שעד זה או אחר אינו מעיד באופן ישיר נגד המבקש או איף מעיד שאינו מכירו לסייע לטענת ההגנה. יש לבחון, אפוא, את מסכת הראיות על פי המכלול משל היה מדובר בחוליות שבששרשרת, כאלה המחוברות זו לזו וכלאיה המרוחקות זו מזו, כאשר השרשרת בסופו של יום היא אחת. רוצה לומר שעדויות העידים בתיק זה יוצרים מארג ראייתי שאין לנתק בין עדות אחת לשנייה. לפיכך החשש לשיבוש עד ידיו קיים. מכל מקום, אין לשכוח ויש לזכור שמדובר במעשים חמורים ביותר המיוחסים למבקש, שמא אומר בעבירת רצח - התחמורה על ספר חוקים. משום כך, חייב להיות קשר בין מידת חומרת המעשים למידת החשש לשיבוש הליכי משפט. ראוי להפנות גם זו הפעם לחלוקי הנטען של המבקש באירוע הרצח שעליו העיד עד המדינה. לפי הנטען היה זה המבקש אשר בעדותו הונה מטען הנפץ. מדובר באירוע חמור ביותר של הנתח מטען נפץ נסבירה של עיר המוא אגשם, אשר כפי שהגדרה על ידי נציג המשרטה, מדובר היה ב"פיגוע פלילי". כתוצאה מכך נהרגו שלושה אזרחים עוברי אורח תמימים, על לא עוול בכפם.

באשר לטענת האפליה בין המבקש לבין הנאשמים האחרים בכתב האישום. טוען בא כוח המבקש כי עינינו של המבקש אינו שונה באופן מהותי מאחרים בכתב האישום אשר שוחררו או נעצרו באיווק אלקטרוני.

עיניתי עיון היטב בעניינים של המבקש אשר שוחררו או נעצרו באיווק אלקטרוני. איני מוצא שיש ממש בטענותיו של בא כוח המבקש. חלק מן הנאשמים נעדרי עבר פלילי, לחלק אחר מיוחסות עבירות חמורות פחות ולחלק אחר הוסכם על חולשה ראייתית או החלטת עליה. ראוי לשם אל לב כי משבי 13 עזור עד תום הליכים. ענייני דומה ביותר למבקש. איני מקבלי כי מבין רב משועות במסוכנותו של המבקש כאחרים, הוא גברע פלילי נתקפות הרימים דהיינו מעת המועדים הרלבנטיים בכתב האישום ועד למעצרו.

סוף דבר הוא שלנכות הנימוקים המפורטים לעיל אני דוחה הבקשה.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

עמוד 2